

РЕШЕНИЕ

№ 20388

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **989** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Виваком България“ ЕАД ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 4966/12.11.2024г. , постановено по АНД№ 6938/2024г. , НО, първи състав на СРС, с което е потвърдено НП№003998/07.11.2023г., издадено от Председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗК/, с което на дружеството на ос чл. 210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 30 000лв. за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 68г ал.1 вр. чл. 68в от ЗЗП.

В касационната жалба се излагат доводи за нарушения на процесуалния и материалния закон, допуснати от въззивния съд, моли се за отмяна на оспореното решение и за отмяната на НП, алтернативно за прилагане на чл. 28 от ЗАНН или редуциране на санкцията до предвидения минимум. Твърди, че районният съд не е подложил на обстоен анализ всички факти по делото, а просто е приел за установено описаното в наказателното постановление нарушение. Сочи липса на мотиви, не обсъждане на възраженията на жалбоподателя. Твърди се не посочване на мястото и датата на извършване на нарушението, не е обсъдена тежестта на нарушението, както и наличието на обстоятелства по чл. 28 от ЗАНН. Вследствие на това необосновано е приел, че деянието е съставомерно по отношение на посочените за нарушени правни норми. Съображенията за това са подробно мотивирани в касационната жалба и доразвити в представени писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираните от насрещната страна разноски.

Ответникът - председателя на КЗП не се явява, не се представлява.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление НП№003998/07.11.2023г., издадено от Председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗК/, с което на дружеството на ос чл. 210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 30 000лв. за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 68г ал.1 вр. чл. 68в от ЗЗП.

След преценка на събрания по делото писмен доказателствен материал въззивната инстанция е приела, че по несъмнен начин се установява фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП. От приложените по делото книжа СРС е приел, че между потребителя и касатора съществуват договорни отношения от около 5г., като на 10.08.2022г. било сключено допълнително споразумение към договора относно ползване на пакет услуги, включващи интернет услуга с тарифен план „Fiber Net 100“ и телевизионна услуга с тарифен план „IPTV Код Оранжево“. Според условията на споразумението за първите 24м. от сключването му потребителят дължи месечна такса за първия план в размер на 11.80лв. и за втория план-10.49лв. От месец февруари 2023г. месечните такси за ползваните услуги били увеличени с 16,9%. Органът приема, че твърдяното основание за това увеличение, описано в т.114.1 от Общите условия на оператора е неприложимо към конкретния случай, тъй като потребителят ползва интернет и телевизионна услуга, а посочените разпоредби на Общи условия касаят услуги, предоставяни чрез мобилни наземни мрежи, каквито в споразумението не са договаряни. В случая приложими са Общите условия за предоставяне на услугата „VIVACOM Fiber Net 100“ и „VIVACOM IPTV И EON“, в които е посочено, че индексирването на цените може да се прави не по-често от веднъж в рамките на една календарна година с процент не по-висок от месечния индекс на потребителски цени, определен от Националния статистически институт, натрупан за периода след последното определяне на съответната цена. Тази фактическа обстановка съдът е приел за установена от събраните писмени и гласни доказателства.

Приел е, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита. От правна страна е извел извод за наличие на недобросъвестно поведение на търговеца, тъй като същият едностранно и необосновано е увеличил с 16,9% цената на услугата, при очаквано такова 4-5% увеличение, което е обстоятелство, което би могло да доведе до промяна на икономическото поведение на потребителя и взетото от него решение. По изложените съображения съдът е приел, че е извършено нарушение на чл. 63г ал.1 от ЗЗП, обосновал е липсата на основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, както и е изложил аргументи относно размера на санкцията.

При извършената проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, настоящия касационен състав намира, че решението е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е валидно и допустимо. Същото е и правилно, тъй като изводите на въззивната инстанция по приложението на закона са

съответни на установената по делото фактическа обстановка. В тази връзка доводите на касатора се явяват неоснователни. Съставът, под който АНО е подвел процесното деяние, е този по чл. 68г ал.1 от ЗЗП, тъй като дружеството в нарушение на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност е извършило нарушение на условията на договора при индексация на цените, която е довело до увеличаване на техния размер, възпрепятствайки потребителя да ползва услугите съобразно договорените условия и цени.

Съгласно чл. 68г ал. 1 от ЗЗП търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Разпоредбата на чл. 68 в забранява нелоялните търговски практики.

Съгласно чл. 68б от ЗЗП разпоредбите на раздел III от глава четвърта "Търговски практики и способи за продажба" имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. Съгласно легалната дефиниция на понятието "търговска практика", разписана в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП - това е "всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите". С императивната разпоредба на чл. 68в от ЗЗП законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на нелоялна търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68 г, ал. 1 от с. з., съгласно която "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители". Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/.

В случая, за да се прецени дали е налице нелоялна търговска практика по чл. 68 г, ал. 1 ЗЗП се изисква кумулативното наличие на три елемента: да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги /§ 13, т. 23 във връзка с т. 29 от ДР на ЗЗП/; тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/ и прилаганата търговска практика да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители /§ 13, т. 31 във връзка с т. 25 от ДР на ЗЗП/.

В случая се касае до действия на търговеца към потребителя, които са пряко свързани с неправомерно начисляване на задължения, т. е. тези действия са свързани с доставката на услугата и представляват търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

С неправомерното начисляване на недължими суми по конкретен договор са налице действия от страна на търговец към потребител, които са пряко свързани с доставката на услугата и

представляват търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, извършени са в противоречие на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност по смисъла на § 13, т. 28 от ДР на ЗЗП, без наличие на правно основание, при наличието на активна услуга по договора за електронни съобщителни услуги и активно споразумение за условията на услугата /цената/, и при изразено съгласие от страна на потребителя.

Предвид изложеното изводите на СРС за безспорна установеност на извършеното нарушение, са правилни.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в оспореното НП не са посочени датата и място на извършване на нарушението. За дата е посочена 08.02.2023г. , а за място- [населено място] [улица]. Не се споделят и твърденията за наличие на основание за приложението на чл. 28 от ЗАНН, по които СРС е изразило становище, което напълно се споделя от настоящия касационен състав. По отношение на това възражение, то действително казуса касае един потребител, но доколкото е ноторно известно, че касаторът няма договорни отношения само с едно лице, както и доколкото в самата си жалба е написал, че е уведомил надлежно потребителите, то изводите на съда за засягане на повече лица е правилен. Въззивното решение не страда от липса на мотиви, като се твърди в жалбата, а изложените доводи касателно ЗЕС са неотносими към случая. По отношение на твърдението, че потребителите са били уведомени за индексацията на цените през февруари 2023г., то уведомяването няма отношение към извършването на действията по необосновано индексирание, т.е. уведомяването е последващо действие, без пряка връзка с момента, начина и обосновката на увеличаването на цената на услугата.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XIII-ви касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4966/12.11.2024г. , постановено по АНД№ 6938/2024г. , НО, първи състав на СРС,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: